

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Τρία ποιήματα για το ποτάμι

Μάγδα Σουλιώτη

doi: [10.12681/armen.37641](https://doi.org/10.12681/armen.37641)

Copyright © 2024, Μάγδα Σουλιώτη

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Μάγδα Σουλιώτη
ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Κωστάκης Λούστας, Φλώρινα, 1987

ΑΝΑΤΟΛΗ

Στο δικό μου το σύμπαν
ο ήλιος ανατέλλει πάντα
στο σημείο ακριβώς
που αν κοιτάξεις ευθεία
χρυσόσκονη
λαμπυρίζει στο βλέφαρο
του αριστερού ματιού
η κόρη διαστέλλεται αμυδρά
η πρωινή δροσιά
σου υγραίνει τη μύτη.

Στο δικό μου το σύμπαν
η θάλασσα λαμπυρίζει
χιλιόμετρα μακριά
πάνω από τα βουνά, την κοιλάδα, το ποτάμι.
Το ποτάμι που τελικά μας τρέλανε όλους
χωρίζοντας την πόλη στη μέση
κατοικώντας πάντα στην άλλη όχθη
περνάς διαρκώς γέφυρες
για να συνδεθείς με τον κόσμο.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑ ΜΟΥ

Όλα τα ποτάμια μου
κυλάνε μέσα στο αυλάκι
που σχηματίζεται στο μέτωπό σου
όταν λιγώνεσαι.

Όλα τα ποτάμια μου φουσκώνουν
πάνω απ' τα φρύδια σου
όπου δυνατοί αέρηδες φυσάνε τις νύχτες
μουσκεύεται το πρόσωπο σου
κι εγώ μη φοβηθείς
το σκουπίζω με τα μαλλιά μου.

ΧΑΪΚΟΥ

Ποτάμι μικρό
κυλάει αθόρυβα
η ζωή μου.